

žarek dobrote

4/XI
april
2013

glasilo slovenske karitas

Karitas

TEMA MESECA

3 ••• Papež Frančišek – karitativni papež

V OBMOČJU SOČUTJA

4 ••• Sočutna brezmejna ljubezen vključuje meje – preživi lahko le v varnem območju

MEDGENERACIJSKA SOLIDARNOST

••• Modrost kot del medgeneracijske solidarnosti

V LUČI STROKOVNOSTI

7 ••• Zaključek pogovora

8 ••• Ustvarjalnost

9 ••• Hrana EU v letu 2013

9 ••• Pedro Opeka za Nobelovo nagrado za mir

10 ••• Romanje na Sveto Goro v znamenje solidarnosti

CELJE

12 ••• Življenje in delo Karitas v celjski škofiji v letu 2012

KOPER

13 ••• Leto vere in Karitas

14 ••• Pogovor o umetnosti in dobrotelnosti v Trstu

14 ••• Duhovna obnova v Vipavskem Križu

LJUBLJANA

14 ••• Koroška se nam je prikupila, zimski tabor slepih in slabovidnih Slovenije

16 ••• Telesna aktivnost za ženske

MARIBOR

16 ••• Luč vere – »Ljubezen izvira iz čistega srca, dobre vesti in iskrene vere«

MURSKA SOBOTA

18 ••• Škofijska karitas Murska Sobota v letu 2012

NOVO MESTO

18 ••• Občni zbor Župnijske karitas Škocjan

NAPOVEDNIK

ŠKOFIJSKA KARITAS CELJE

10. 4. Škofijski dom Vrbje, ob 18.00 pashalna večerja za krščanska občestva

11. 4. in 25. 4.:

Katehezi o apostolski veroizpovedi ob 18.30

19. 4. Izobraževanje za medije v Vrbju

ŠKOFIJSKA KARITAS KOPER

1. 4. Velikonočna maša v DSO Ilirska Bistrica

1. 4. Obisk v Domu, Lucija

1. 4. Dobrodelni koncert Koštabona

5. 4. Obisk v Domu Danica, Gažon

8. 4. Srečanje Karitas vipavske dekanije

9. 4. Srečanje DK Idrija Cerkno in OK Tolmin

9. 4. Druženje generacij Ilirska Bistrica

20. 4. Seminar za svetovanje, Kobarid

23. 4. Srečanje Goriške OK

27. 3. Duhovna obnova DK Ilirska Bistrica

POMAGAJMO PREŽIVETI

Peter Tomažič

Slike na malih in velikih zaslonih, na tablicah in telefonih se hitro menjajo. Tudi naše misli in vrednote so vse bolj na prepihu. Vsak dan se srečamo s stotinami impulzov, ki nam dopovedujejo, kaj je normalno, kaj je nujno, kaj je potrebno, kaj je res in kaj je prav. Družba in mi v svojih glavah z njo, če seveda dopustimo, se izjemno hitro spreminjamo in žal vsi skupaj postajamo del evforije nešteti potreb in pričakovanj. Naše resnične potrebe pa se niso kaj bistveno spremenile že tisočletja.

In sedaj se zgodi ..., da nas na naslednji postaji hitri vlak odloži in ostanemo brez službe, duševnega ali telesnega zdravja, sozakonca, otrok ... Mimo nas se vozijo številni obrazi, ki lahko imajo in počnejo to in ono, česar mi ne moremo več. Lahko se celo zakopljemo v dolgove ali stranpoti, samo da bi zopet ulovili ta vlak. Lahko celo pademo v zasvojenost in druge oblike bega pred resničnostjo.

Naloga Karitas pa je ravno v tem, da stopimo naproti prav tem ljudem, ki jih je moderno življenje odložilo, ker so postali višek, nepotreben strošek, ali ker niso sposobni dohajati zahtev in tempa današnje družbe. Pred nami je dobrodela akcija Pomagajmo preživeti, ki je namenjena predvsem tistim, ki jih je v zadnjih letih prizadela gospodarska kriza. Namen te akcije je zbrati sredstva za materialno pomoč ljudem v stiski. Poleg najnujnejšega za preživetje pa ljudje potrebujemo tudi veliko gibanja, možnost, da rastemo in ustvarjamo, ter ljudi, ki nas imajo radi in nas poskušajo razumeti. In prav pri slednjem pride do izraza vloga prostovoljcev in sodelavcev Karitas, ki potrebujejo veliko potrpežljivosti in ustvarjalnosti, da v vsakem človeku v stiski skušajo poiskati tisto najboljše, kar bo pomagalo pri ponovnem pozitivnem vrednotenju in osmišljenju življenja.

ŠKOFIJSKA KARITAS LJUBLJANA

27. 4. Romanje prostovoljcev Škofijske karitas Ljubljana

NADŠKOFIJSKA KARITAS MARIBOR

1. 6. Srečanje botrov in podpornikov programa Botrstvo v Svečini

• FOTO NASLOVNA STRAN Andrej Gombač in ZADNJA STRAN arhiv DMC Cerklje •

tema meseca

PAPEŽ FRANČIŠEK – KARITATIVNI PAPEŽ

Imre Jerebic

Mnogi si bodo lastili novega papeža, mnogi bodo želeli v njem najti nasprotnika. Zakaj? Odgovor mi je dal frizerski mojster s preprostim stavkom: »Veste, današnji razvratni in potrošni svet rabi takega papeža!«

Še bolj odločno se je izrazil o papežu Frančišku viden cerkveni dostojanstvenik: »Papež Frančišek bo karitativni papež!«

Laskali sta mi obe izjavi dveh zelo različnih ljudi in tudi sam sem zelo, zelo pozitivno presenečen nad izbiro novega papeža. Kardinali so se zares prepustili delovanju Svetega Duha in izbrali pravega moža, ki bo nekoliko drugače krmaril Cerkev.

Njegova osebnost, pojava, izbira imena in prvi nastop govorijo že sami po sebi. Svet je v trenutku doživel pozitiven šok. Blizu 6000 novinarskih ekip iz vsega sveta in nekaj deset tisoč glava množica, ki se je v pičli uri zbrala na trgu sv. Petra, so onemeli, ko so končno zagledali obraz novega papeža iz drugega konca sveta. Preprost pozdrav, molitev za prejšnjega papeža, ponižna prošnja Rimljanom, da molijo za svojega škofa, ga najprej oni blagoslovijo. Pustimo ob strani razne medijske komentarje, ki so hoteli tudi malce začiniti življenjsko zgodbo o papežu Frančišku in jo različno barvati ter tudi prva srečanja s kardinali, državniki ali verniki, različno komentirati ...

Za nas kristjane in prostovoljce ter sodelavce Karitas je pomembno, da nam je Bog po svojem Duhu poslal našega papeža in papeža za naš čas. Takega papeža potrebujemo.

Da, sodelavci Karitas potrebujemo velikega, živega Frančiška, iz katerega veje:

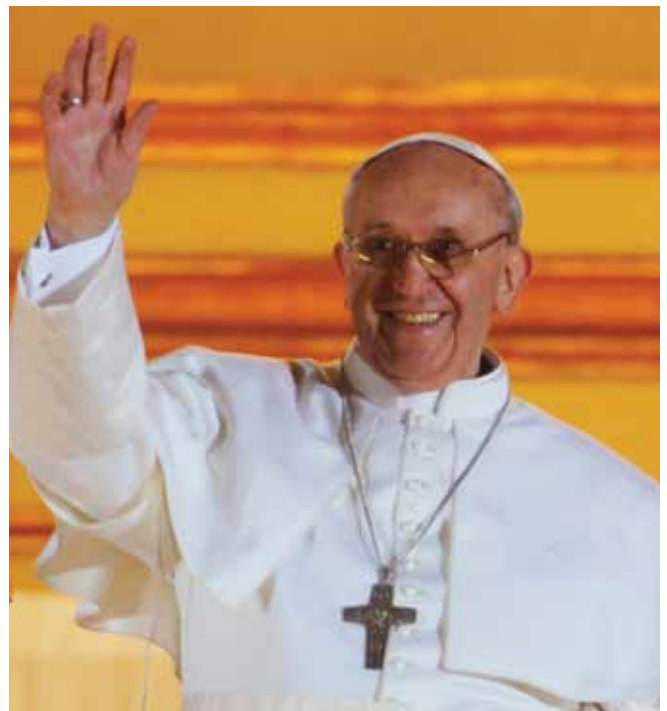
- **prošnja za molitev, da bi bil vreden poslanstva, ki mu je zaupano**

Kako zgovorno in šokantno je, da tisti, ki bi moral moliti za druge in podeliti blagoslov, najprej njih prosi za molitev in blagoslov v ponižni in proseči drži. To zmorejo samo velike in ponižne osebnosti, ki se pustijo voditi Božjemu Duhu, ki veje tudi navzgor, in ne samo navzdol. Kako enkratno za nas sodelavce Karitas, da bi si upali prositi naše uporabnike, naj molijo za nas.

- **ponižnost, ki osvaja srca**

Ponižnosti se ne da dolgo igrati. Tako držo si lahko izmoliš, da npr. sebe postaviš na drugo mesto, da bi Bog ali ubogi – drugi bili na prvem mestu. Novi papež je pravi Frančišek za današnji čas, ker se je pustil oblikovati po redovnih pravilih, po sodelavcih v najrazličnejših cerkvenih službah, po ubogih v Argentini. Zato je postal škof na kolesu ali nadškof, ki se dobro počuti v preprostem stanovanju, si sam skuha, se družijo z ljudmi na dnu družbe ...

Samo v ponižni drži, ki je na zunaj taka, kot pač pristaja posamezniku, se zrcali osvobojen duh napuha in lakomnosti, a hkrati ta svobodni duh dopušča, da se mali in veliki ljudje napajajo ob njem z nečim novim, drugačnim, enkratnim; to je zelo primerna drža za sodelavce Karitas, da bi v ponižnosti

znali biti osvobojeni svoje nadutosti in svobodni za uboge v naši sredi.

- **prisrčnost, ki vabi v objem**

Različne izraze uporabljamo za nekoga, ki izžareva prisrčnost, večkrat jo celo enačimo z dobroto, vendar ni nujno, da je prisrčen človek tudi velik dobrodelnik in obratno. V podobi rečeno: pri prisrčnosti je srce v ospredju, pri dobroti pa roke. Zagotovo dobrotlost izgubi na kvaliteti, če bi se šlo samo za kvantiteto in če je ne podpira srčnost. Obe kvaliteti, prisrčnost in dobrota, se pri sedanjem papežu Frančišku zelo dobro pokrivata v preteklost. V prihodnosti in ob svojem nastopu službe papeža pa bo prisrčnost stopala v ospredje in osvajala in napajala ljudi dobre volje ne glede, ali so ranjeni, urejeni, verni, neverni.

Še kako se mi zdi pomembno, da se sodelavci Karitas po vzoru Frančiška okrepimo s prisrčnostjo, da srce in dobre roke delujejo v harmoniji.

- preprostost, ki ne dela razlik

Preprosto papeško oblačilo, star, železen škofovski naprsni križ, samo pozlačen prstan ... so zunanja znamenja, ki morajo biti, sicer pa se preprostost vidi v načinu nastopa, govorjenja, srečanja s cerkvenimi ali državnimi voditelji pa tudi z najbolj ubogimi in bolnimi ... Ko zunanje pregrade odpadejo, si kar naenkrat zaradi svoje drže bližje sočloveku. Drug pred drugim smo to, kar smo – bližnji, sočutni, empatični. Večkrat je dovolj le preprosta beseda: »Dolgo ste že na trgu sv. Petra, pojdite domov in dobro spite. Lahko noč.«

Preprostost je stvar srca, zato zna najti pot do ranjenega srca. To naj bo pobuda tudi za vse nas, sodelavce Karitas. •

v območju sočutja

SOČUTJE V SPREJEMAJOČI LJUBEZNI

II. del: SOČUTNA BREZMEJNA LJUBEZEN VKLJUČUJE MEJE – PREŽIVI LAHKO LE V VARNEM OBMOČJU

p. Karel Gržan

Izbrali smo sad spoznanja dobrega in hudega. »Izgnani« v čas in prostor, kjer sta bridkost in radost delež naših čutenj, doživljamo nenehno razpetost dvojnosti: ta napetost ni le ob nas, je predvsem tudi v nas! Hermann Hesse, nemško-švicarski pesnik in novelist, je zapisal, da so v vsakem ne le kali svetnika, pač pa tudi zločinca. Ko so uprizarjali dramo židovskega pisatelja Georga Taborija z naslovom *Mein kampf – velika ljubezenska zgodba: Hitler in njegovi Židje*, je igralec, ki bi moral upodobiti Hitlerja, potožil pisatelju, da se ne zmore poistovetiti z likom velikega diktatorja. Tabori mu je svetoval: »Poišči ga v sebi!« V vsakem izmed nas živi ne le ovčka, pač pa tudi volk, pojasnjuje socialni psiholog Erich Fromm. »Dobro hoteti je sicer v moji môči, dobro delati pa ni,« pravi apostol Pavel. »Ne delam namreč dobrega, ki ga hočem, marveč delam zlo, ki ga nočem« (Rim 7,18–19). In prav zato, ker je vsak izmed nas ne le varen, pač pa tudi ne-varen – razpet med dobro in zlo –, mora območje naše brezmejne ljubezni vključevati tudi jasne meje – pravila varnega sobivanja.

Karel, ki vam piše te vrstice, ni le dober, on je tudi problem! Zato moram upoštevati, predvsem pa posebiti meje spoštljivosti, pravičnosti, odgovornosti ..., zaradi katerih je sobivanje z menoj varno. In to ne velja le zame, pač pa za slehernika – tudi za tistega majhnega otroka, ki se zdi samo nedolžen. Tudi njemu je življenje priložnost v realnosti njegove osebnosti. Če bomo naredili iz njega bogeca – ga idealizirali, bomo kmalu krepko občutili tudi drugo plat njegove resničnosti in bo kakor zamujeno, da bi jo obvladali v meje, ki so potrebne za varno sobivanje.

Bog nas ne idealizira – Bog je realist. Zato je dal človeku zapovedi, ki se jih učimo že kot majhni otroci, da bi bilo bivanje z nami varno in zadovoljno. **Dobro je, če smo tudi mi realni v medsebojnih odnosih in upoštevamo tiste meje, v okviru katerih se lahko mirno soočamo in rastemo v stvarnosti življenja. Pomembno je, da smo v krogu najbližjih prepoznani in sprejeti v resničnosti – v realnosti svoje osebnosti.** Na eni strani v konkretnih sposobnostih – talentih in na drugi strani v tistih nebogljenostih, s katerimi se moramo nujno soočiti, da ne pride do frustracij (in zato manipulacij). Prav tako je nujen uvid ne le v osebne kreposti, pač pa tudi v tiste »poglavitne grehe«, ki so vsaj v kali naša resničnost. Zavist, ljubosumje, jeza, maščevalnost ... so realna čustva slehernega izmed nas. Če smo v njih spregledani ali zavrženi, se z njimi ne bomo soočili, in jih zato ne bomo obvladovali, preraščali, kanalizirali, predelovali (kot gnoj v humus). **Potrebujemo družino, potrebujemo vsaj eno osebo, ob kateri se lahko mirno soočimo s svojo celovito resničnostjo in iz nje rastemo v neslutene možnosti uresničevanja svoje osebnosti.** Tudi zakrament sprave je odlično pomagalo ne le za samokritičen pogled v svojo stvarnost, pač pa tudi kot pridobitev tistih svetih moči, ki nas krepijo v utrjevanju dobrega.

Danes se toliko osebno resničnega prikriva za maskami! Lahko se sicer pretvarjamo, da smo samo »šik«, a bo zato neodrešeni – grešni del naše resničnosti samo še bolj silovito, predvsem pa nekultivirano deloval v nas (nas notranje razkrajal) in v nekontroliranih izbruhih poškodoval bližnje, predvsem najbližje, ob katerih smo lahko samo resnični. Zato **potrebujemo območje brezpogojne ljubezni, v katerem bomo mirno sprejeli svojo svetlo in temno plat – oboje kot priložnost. Dobro bomo krepili, zlu pa bomo postavili meje in ga z Božjo in človeško (po)močjo preraščali z upoštevanjem, da so spoštljivost, pravičnost in odgovornost temeljne zahteve varnega sobivanja.**

Foto: Mojca Urh

Ja, ne gre drugače. Preden se začnemo pogovarjati o ljubezni, moramo razčistiti osnovo. Če v medsebojnem sobivanju ni spoštljivosti, pravičnosti in odgovornosti, potem ne moremo govoriti o ljubezni. Otrok je zaupan staršem tudi zato, da v številnih življenjskih situacijah vadi meje varnega sobivanja. Slovenci imamo odličen izraz za tiste, ki jih življenje ni oblikovalo: neo(b)tesanci. V krogu družine smo vedno znova potrjeni v dobrih ravnanih in ustavljeni tam, kjer bi prestopili prag temeljnih pogojev sobivanja.

O spoštljivosti, pravičnosti in odgovornosti torej ni dovolj pripovedovati, treba jih je pričakovati, negovati, usposablјati, utrjevati. Kako pomenljive so misli don Pierina: »Pomanjkanje reda in odgovornosti je osnova neurejenega in propadajočega življenja« (*Tako preprosto za družine*). »Vzgoja, ki so mi jo nudili starši, ni bila prepuščena naključjem. V svojih zahtevah so bili jasni in nepopustljivi. Ni slonela na prepovedih, pač pa je usmerjala k dolžnostim, ki jih moram uresničiti: ljubiti Boga in bližnjega, odpuščati, razumeti, pomagati, biti prijazen in pozoren, truditi se za rast in poboljšanje svoje osebnosti« (*Tako preprosto za družine*). »Treba je torej vzgajati v odgovornosti do lastnih odločitev in dejanj. /.../ Vendar takšna vzgoja ne sloni na preobremenitvah, kaznovanju in prepovedih brez razloga, temveč na vzpodbujanju zaupanja v lastne sposobnosti in moči. Ob tem izkustvo posledic ravnanja uravnava rast osebnosti k življenjski zrelosti in uravnovešenosti« (*Tako preprosto za družine*). •

medgeneracijska solidarnost

MODROST KOT DEL MEDGENERACIJSKE SOLIDARNOSTI

dr. Igor Bahovec

Ko pomislimo na vlogo posameznih skupin v medgeneracijskem sožitju, se zastavlja tudi vprašanje, ali obstajajo vidiki, ki jih lahko k skupnemu solidarnemu življenju prinese predvsem ena skupina. Glede tega mislim, da se ni dobro preveč osredotočiti na materialne vidike življenja, ampak vprašanje motriti glede na celovito doseganje dobrega v družbi. Seveda ni enega samega razumevanja, kakšna naj bi bila dobra družba, in tu ne gre za to, da bi se ustavljali ob različnih pogledih nanjo. Opozoril bi le na en vidik, ki je bil daljše obdobje manj prisoten, danes pa ga nekateri vendarle spet prepoznavajo kot pomemben, celo nezamenljiv del celovito solidarnih družb. Gre za **modrost**. In starejše generacije imajo glede modrosti nalogo, ki je praktično ne morejo nadomestiti druge generacije.

Modrost ni vsako znanje; **modrost je znanje, ki po eni strani izhaja iz neposrednih konkretnosti življenja, vendar jih ne obravnava ločeno od celote, temveč skuša v celoto povezati doživetja, celovito razumevanje življenja, refleksije, kulturo, spomin (lasten in prednikov), razumsko znanje in vse druge človeške zmožnosti**. Zdi se, da moderna doba v naprezanju po strokovnem in tehničnem znanju ni ravno razvijala modrosti. Danes, ko se kažejo mnoge težave – ne gre le za moralno krizo, kriza sega v praktično vsa družbena območja življenja – je morda čas, da obudimo to, kar so vedeli že stari. To je, da lahko starejše generacije prek modrosti veliko prispevajo k skupnemu bivanju.

Za mlade, tudi odrasle v najbolj delavnih obdobjih življenja, težko rečemo, da lahko veliko prispevajo k modrosti, ker še nimajo dovolj izkušenj. Seveda obstajajo tudi izjeme, posamezniki, ki po modrosti hrepene že od mladosti. Tudi veliko starejših ljudi ni prav nič modrih; mnogi se umaknejo, postanejo pasivni, morda celo zagrenjeni ali oblastni. Mnogi zaradi bolezenskih sprememb ne morejo vsega trezno presojati (npr. pri demenci). Velika ovira na poti k modrosti je tudi to, da prevladujoči tok sodobne zahodne družbe starejših kot starejših ne ceni, ne ve, kaj bi lahko bil njihov prispevek k življenju. Tako se lahko mnogi znajdejo v začaranem krogu.

Kje se kaže modrost?

Najprej naj **spomnim na pripovedovanje pravljič.** Pravljičice, v najboljšem smislu, kažejo na celovitost življenja. Junak se mora večkrat (običajno trikrat) izkazati, da zmaga. In vedno je zadaj – brez moraliziranja – sporočilo, da je dobro močnejše od slabega; podobno lepota, resnica. Da pa rešitve ni brez tveganja in da se nasprotjem, konfliktom, zlu ni mogoče izogniti – dobro se mora izkazati v preizkušnji in to uspeva le, če je osredotočeno na bistveno.

Druga stvar, **s starostjo se človeku (lahko) izostri pogled.** Izostri se pozornost na bistveno. Danes, ko je toliko potrošništva, kvantitete, pa iskanja kratkotrajnih užitkov, je izjemno pomembno, da se spet osredotočimo na kvaliteto in bistvene stvari življenja. Brez izkušnje, brez refleksije k takemu premiku ne moremo. Zato tisti »stari«, ki so v

morda čas, da jo spet obudimo in poživimo – seveda času primerno.

Povabil bi na odprto iskanje poti posredovanja modrosti. Ker modrost izhaja iz globlje in močnejše izkušnje življenja, strokovno znanje pogosto ne obsega veliko modrosti – v zadnjem času so denimo nekateri postavili tezo, da potrebujemo družbo modrosti, in ne družbo znanja. Razlog je v tem, da je strokovno znanje večinoma omejeno na en del (en vidik), in pri strokovnem znanju pogosto manjka povezanosti s celoto drugih znanj. Tako samo strokovno znanje pogosto ne vodi k celovitemu izkustvu življenja.

Kaj lahko pri tem naredi KARITAS? Menim, da precej. Najprej: lahko postane prostor refleksije, kako starejše vključiti v celovito razumevanje življenja. Potem: iskati programe, v katerih bi starejši lahko posredovali – na času primeren način – svojo modrost mlajšim. Lahko spodbuja iskanje programov, ki bi starejše spodbujali, da spet postanejo pomemben del sodobne družbe – in bi celotna družba po njih morda naredila kakšen korak v smeri modrosti, zmernosti življenja, prevlade kvalitete nad kvantiteto. •

Foto: arhiv DMC Cerklje

življenju gojili celovitejšo refleksijo, lahko ogromno prispevajo k današnjemu svetu. Brez refleksije ni izkustva – o izkustvu govorim, ko se doživetje refleksivno poveže s celoto osebne zgodovine, kulturno identiteto itd. Če doživetij ne predelamo v izkustva, tudi kristjani (p)ostajamo sodobni potrošniki doživetij in ujetniki subjektivizma. Dobra refleksija v smislu razločevanja je potrebna tudi zato, da pravo izkustvo razločimo od njegovega videza.

Tretja stvar, na katero bi rad opozoril, je, da **starejši pogosto spregovore drugače, ker se jim v življenju ne mudi več tako kot prej.** V tem smislu je zelo pomemben prenos čez dve generaciji – a ne samo med starimi starši in vnuki, temveč tudi zunaj sorodstvenih vezi. Očetovstvo in materinstvo ni zgolj fizično, obsega tudi duševni in predvsem duhovni vidik življenja. In zato prenosa čez dve generaciji ne gre gledati omejeno zgolj na sorodstvene vezi. To je trajna naloga starejših generacij do najmlajših. Če smo jo v naši družbi pozabili, je

Pomoč celotne Karitas v Sloveniji v letu 2012

V letu 2012 smo v obliki materialne pomoči z vašimi darovi pomagali 126.440 osebam po vseh slovenskih krajih:

- 114.723 družinskim članom in posameznikom,
- 9.736 starejšim,
- 931 migrantom in
- 1050 brezdomcem.

Iskrena zahvala vsem vam,

spoštovani darovalci, ki ste to omogočili!

Glavnino pomoči **v obliki hrane in higienskih pripomočkov in plačila položnic** so prejele družine, ki so v hudih stiskah.

Karitas je s prvo pomočjo pomagala tudi **4171 osebam, prizadetim v poplavih.**

Pomoč v obliki šolskih potrebščin je prejelo tudi **11.283 otrok.**

Več kot **9.413 prostovoljcev**, ki delujejo v 444 župnijskih Karitas, je ljudem v stiski razdelilo **3.317 ton hrane** in higienskih pripomočkov ter obiskalo in razveselilo **50.110 starejših.**

v luči strokovnosti

ZAKLJUČEK POGOVORA

Nataša Jontez

Kadar smo v stiku z ljudmi, ki potrebujejo našo pomoč, vidimo, kako pomemben je prostor, ki ga izberemo za srečanje, da se človek počuti varnega in lahko z nami deli svojo stisko. Zavedati se moramo, kako pomemben je naš prvi stik s sočlovekom – lahko bi rekli, da je to odskočna deska za razvijanje odnosa za naprej. Poleg vodenja pogovora, pozornega poslušanja in opazovanja pa je zelo odvisno tudi zaključevanje pogovora, ki pa nikakor ne pomeni konec procesa pomoči.

Kakšen je zaključek pogovora, je odvisno od celotnega poteka srečanja. **Ne glede na to, kakšno karitativno delo opravljamo – ali delimo pakete s hrano, obleko ali pa opravljamo svetovalno delo – rezultat naše pomoči bo odvi-**

*»Oči imam, da odkrijem druge,
ušesa, da jih poslušam,
noge, da se napotim k njim,
roke, da jih drugim ponudim v pomoč,
in srce, da jih ljubim.«*

Phil Bosmans

sen predvsem od odnosa med nami in ljudmi v stiski.

Če se je dajanje pomoči človeku v stiski zaradi različnih dejavnikov (izostanek osebnega, pristnega srečanja) končalo z nelagodnim občutkom pri enem ali drugem sogovorniku ali celo v navideznem nasprotovanju, bo ta vpliv pustil zoprno občutek razočaranja in jeze zaradi pomanjkanja pomoči. Če pa je bila pomoč uspešna, ker so se težave rešile ali pri ponujeni pomoči vsaj omilile ali pa sta sogovornika uspela vplivati drug na drugega in se zblížala, bo ostal občutek zaupanja, sprejemanja, hvaležnosti za doživetje in za spremembe.

Glavni namen srečanja in pogovora je soustvariti rešitev, izbrati viře, vzpostaviti mrežo in podporo v človekom življenju ter postaviti smernice, cilje in korake rešitev za naprej. Tu moramo dopustiti sogovorniku čim več svobode, da je sam tisti, ki postavlja uresničljive

cilje. Naša naloga pa je, da ga usmerjamo k pozitivnemu, ga motiviramo v dobrih dejanjih in podpremo obetajoče perspektive, ki jih vidi človek sam. Sogovorniku ne smemo dajati nerealnih obljub – dati mu moramo prave informacije, usmeritve in pogovor voditi v smeri, da bo sam sposoben videti napredek, ki bo rezultat njegovega truda in sprememb na bolje. Zavedati se moramo majhnih korakov in jim dati tudi pomembno vrednost – ne samo zato, ker se počasi daleč pride, temveč predvsem zato, da je oseba sama kos nalogam in sprejemanju novega, boljšega v svoje življenje.

Ob zaključevanju kratko povzamemo bistvo celotnega pogovora in preverimo, ali ga sogovornik vidi enako. Zaključek mora biti jasen. Ko pogledamo za nazaj, pogledamo, kje smo, kaj smo opravili in tudi, kaj ostaja odprto. Na tem mestu lahko oba še enkrat preverita bistvo težav in po potrebi ključne točke tudi zapišeta.

Na osnovi postavljenih nalog in korakov za naprej – bodisi določitev aktivnih dejavnosti sogovornika in njegove konkretne spremembe v življenju bodisi le usmeritev na pristojne institucije in organizacije ter določitev naslednjega termina srečanja – zaokrožimo celoten pogovor in se od sogovornika poslovimo.

Foto: Arhiv Slovenske karitas

Pogovor se lahko zaključi zaradi različnih razlogov; lahko je cilj pogovora dosežen ali pa oseba v stiski nima več energije za nadaljevanje, ne more več govoriti o svojih težavah, ne želi deliti svojih občutij. V takšnih primerih moramo dati sogovorniku vedeti, da ga razumemo, mu dajemo čas ter da je vedno dobrodošel, ko bo potreboval pogovor ali pomoč. •

USTVARJALNOST

Polona Miklič

Danes pogosto slišimo, da sta na vseh življenjskih področjih ključnega pomena ustvarjalnost in inovativnost, da je v izobraževalnem procesu velikega pomena otroke spodbujati k ustvarjalnosti in ustvarjalnemu mišljenju, saj bodo le tako lahko kos izzivom prihodnosti. Ustvarjalni ljudje naj bi bili bolj naklonjeni spremembam, odprti za izkušnje, pomembna lastnost ustvarjalcev je radovednost, pogum, ki jim omogoča uresničiti nove zamisli, odkrivati nove poti, narediti nove oblike.

Današnja družba stremi k odličnosti in doseganju uspehov na raznih področjih. Pa vendar, ko sem razmišljala o prispevku, nisem imela v mislih velikih ustvarjalcev in inovatorjev, razmišljala sem predvsem o tem, **da se v vsakem od nas skriva umetnik.** Razmišljala sem **o ustvarjalnosti, ki nam polepša vsakdan, ki nas pomirja, nas združuje, nam bogati dušo, nam dovoli, da smo sami s sabo, da se izrazimo, da pustimo na plano svoje občutke. O ustvarjalnosti, kjer ni pomemben le odličen rezultat ali najlepši izdelek, temveč sam ustvarjalni proces, ki nas navdaja z zadovoljstvom in srečo. Ustvarjalci smo vsi.** Babica, ki vnukinji splete jopico, dedek, ki naredi piščal iz leskove veje, mama, ki opremi otroško sobo, sosedica, ki uredi svoj vrt. Mnogokrat se tega sploh ne zavedamo in temu ne pripisujemo velikega pomena. **Naša ustvarjalnost pride na dan pri čisto vsakdanjih opravilih. Pomembno pa se mi zdi, da jo prebudimo in negujemo, da ohranjamo veselje in otroško radovednost.** Ko se prepustimo domišljiji, se počutimo svobodne, brez omejitev. Nekje sem zasledila besede, ki naj bi jih izrekel veliki umetnik Pablo Picasso, ki pravi, da je vsak otrok umetnik – težava je v tem, kako ostati umetnik, ko odrasteš.

Pred očmi imam naše prostovoljke župnijskih Karitas, za katere na letovanju v Portorožu vsako leto pripravimo ustvarjalne delavnice. Sprva se jih kar malo ustrašijo. Odrasli imamo pogosto popolnoma neupravičene zavore, saj veste: *tega pa ne znam, mi ne gre od rok, ne vem, če mi bo uspelo.* Ko jih prijazno povabimo in spodbudimo, skočijo v vodo in poskusijo. Ustvarjanje jih pritegne, sprosti, razveseli. Kot bi se v njih prebudila otroška duša.

Podobno vzdušje in veselje je takrat, ko v Portorožu letujejo družine. Tudi tam se odrasli sprva bolj zadržano odzovejo povabilu, potem pa jih kar potegne in prepustijo se ustvarjanju. Kakšno veselje pri tem občutijo otroci, s kakšnim občudovanjem in ponosom opazujejo starše, ki rišejo na steklo,

Foto: arhiv DMC Cerklje

slikajo na platno, barvajo kamne, izbirajo zanimive motive za majice, s svojimi idejami sodelujejo pri izdelavi predstavitvenega plakata. To je za nas prav posebno doživetje.

*Zaželi si oči in srce otroka,
ki zadovoljno cvileč teka po prepovedani travi,
ki zavriska ob drobni ribici v potočku,
ki sprašuje, kdo je prižgal zvezde na nebu,
in ki te nima rad zaradi tvoje debele denarnice,
ampak zato, ker se znaš igrati,
pripovedovati zgodbe in peti pesmice.*

Phil Bosmans

Vsi imamo dispozicije za ustvarjalnost, te so nam prirojene, le da jih pogosto ne znamo prebuditi ali pa nas pri tem omejuje oziroma zavira okolje.

Izkoristimo priložnosti, ki se nam ponujajo, da odkrijemo in razvijamo, kar nam je bilo dano, da se izrazimo, da na ta način povemo kaj o sebi, razkrijemo delček sebe, in spodbujajmo pri tem tudi druge.

Ko umetnik izdeluje svoje delo, izraža samega sebe v tolikšni meri, da njegovo delo postane enkratno razkritje njegovega bitja, tega, kar on je in kako je, kar je. V človeški zgodovini se to neštokrat potrjuje. Ko umetnik oblikuje svojo mojstrovino, ne le priklicuje svoje delo v življenje, temveč z njegovo pomočjo na neki način razodeva tudi svojo osebnost. Umetnost mu ponuja novo razsežnost in izreden način izražanja njegove duhovne rasti. S svojimi deli umetnik ogovarja druge in navezuje stike z njimi. Zato zgodovina umetnosti ni samo zgodba o umetninah, ampak tudi zgodba o ljudeh.

Janez Pavel II., Pismo umetnikom, 2 •

HRANA EU V LETU 2013

Jožica Ličen

Slovenija bo iz naslova evropskega ukrepa pomoči v letošnjem letu razdelila več kot 4.000 ton hrane. Od tega bo polovico delil RKS, polovico pa Slovenska karitas. Naša država je za leto 2013 prejela evropsko pomoč v skupni vrednosti skoraj 2,6 milijona EUR. Evropski ukrep pomoči v hrani je v Sloveniji skupni projekt Ministrstva za kmetijstvo in okolje ter Ministrstva za delo, družino in socialne zadeve, ki se je začel izvajati leta 2006.

Slovenska karitas je podpisala pogodbo z Ministrstvom za kmetijstvo in okolje, Agencijo RS za kmetijske trge in razvoj podeželja, o razdeljevanju hrane iz intervencijskih zalog v korist najbolj ogroženih oseb v EU. V pogodbi so natančno določene obveznosti, ki se nanašajo na sledljivost količin preko centralnih skladišč do razdelilnih mest do končnega prejemnika.

Merila o izpolnjevanju pogojev za najbolj ogrožene osebe iz ukrepa dobave hrane iz intervencijskih zalog za leto 2013 je potrdilo Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve in so naslednja:

- prejemniki denarne socialne pomoči;
- posamezniki ali družine, ki s svojimi dohodki presega cenzus za dodelitev denarne socialne pomoči po predpisih o socialnem varstvu in za katere pristojni Rdeči križ Slovenije/Območno združenje ali Slovenska karitas/Župnijska karitas oceni, da potrebujejo pomoč, oziroma jih na le-te napoti pristojni center za socialno delo;
- zaposleni, ki dalj časa niso prejeli plače, npr. »stečajniki«;
- brezposelni, ki so zaključili z javnimi deli in niso upravičeni niti do nadomestila za primer brezposelnosti niti do denarne socialne pomoči;
- posamezniki ali družine, ki se nenadoma znajdejo v težkih življenjskih, materialnih in socialnih okoliščinah, na katere ne morejo vplivati in zaradi katerih imajo dodatne stroške (starost, bolezen, invalidnost, duševno stanje ...);
- posamezniki ali družine, prizadete zaradi naravnih ali drugih nesreč večjega ali manjšega obsega;
- posamezniki brez statusa, stalnega prebivališča ter tujci in izbrisani;
- posamezniki, ki se jim nudi pomoč v zavetiščih, zatočiščih, sprejemališčih, javnih kuhinjah, materialnih in prehodnih domovih in podobnih socialnih institucijah, ter posamezniki odvisniki;
- socialno ogrožene družine, starejši, otroci in mladi, ki so udeleženci taborov, zdraviliških letovanj, preventivnih taborov in delavnic za otroke in mladi, in

- brezdomci na ulici v primeru konzervirane hrane.

Prva dobava mleka, moke, testenin, pšeničnega zdroba, riža in olja je v centralna skladišča Škofijskih karitas prišla v marcu; druga dobava, v kateri bo samo mleko, bo v juniju, tretja dobava z vsemi artikli pa v oktobru.

Ukrep pomoči v hrani se letos izvaja zadnjič kot del skupne kmetijske politike. Ker pa potreba po tovrstni pomoči še vedno obstaja, je Evropska komisija za obdobje 2014–2020 v okviru socialne kohezije predlagala Sklad za evropsko pomoč najbolj ogroženim.

Upam in želim, da bi predlog uspel, obenem pa ponovno prosim za spoštljiv odnos do hrane in vseh, ki jim bomo pomagali. •

PEDRO OPEKA ZA NOBELOVO NAGRADO ZA MIR

Živa Štiglic, Vključen.si

Mreža za socialno vključenost Vključen.si želi v sodelovanju s Slovensko karitas v evropskem letu državljanstva z zgledom misijonarja Pedra Opeke in njegovega združenja Aka poudariti pomen dela civilne družbe na področju socialnega vključevanja in izpostaviti nujnost krepitve vloge NVO v širši javnosti. Nevladne organizacije (NVO) vabimo, da s podpisom izjave izrazijo podporo njegovemu delu, s katerim je pomagal najbolj ubogim in odrinjenim k dostojanstvenemu življenju.

Pedro Opeka, človekoljub, borec za pravice najbolj zapostavljenih, socialni inovator in človek, ki je posvetil svoje življenje socialno izključenim, je kandidat za Nobelovo nagrado za mir. S svojim predanim delom je pomagal več deset tisoč brezdomcem iz življenja na smetiščih; vzpostavil je celovit način vključevanja najbolj odrinjenih posameznikov v družbo, pri čemer je posebno poudarjal spoštovanje človekovega dostojanstva vsakega posameznika.

Pedro Opeka se je rodil leta 1948 v Argentini, saj sta starša kmalu po vojni zapustila Slovenijo. V Argentini je vstopil v semenišče, nato pa dve leti študiral v Sloveniji, od koder je šel prvič še kot študent na Madagaskar in tam pomagal slovenskim misijonarjem pri gradnji misijonskih poslopij. Po študiju teologije v Parizu je bil v Buenos Airesu posvečen v duhovnika, nato pa januarja 1976 odšel kot misijonar na Madagaskar.

Ob prvem stiku s smetišči na obrobju prestolnice Antananariva ga je globoko pretresla nepredstavljiva beda ljudi, ki so životali v zasilnih bivališčih iz kartona in na odlagališčih brskali za ostanki hrane. Ta prizor ga je za vedno spremenil. Spoznal je, da smo za njihovo

vo bedo odgovorni vsi, saj to dopuščamo, in posvetil svoje življenje boju zoper revščino.

Pedro je začel takoj: pogosto je obiskoval družine, ki so živele na smetiščih, in spoznaval njihove stiske; ni se mogel sprijazniti z mislijo, da zanje ni nobene rešitve in upanja, kot so, globoko vdani v usodo, verjeli sami. Sprva je bilo težko pridobiti njihovo zaupanje, a mu je z veliko potrpežljivosti in ljubezni to postopoma uspelo. Po dolgem trudu je končno pridobil tisto, o čemer je sanjal ves čas od prihoda na Madagaskar – kos državne zemlje, kjer je lahko začel uresničevati svojo vizijo. Za odhod tja v upanju po boljšem življenju se je odločilo 200 družin, a se jih je kar polovica tik pred odhodom premislila. Životarjenje je toliko ljudi že popolnoma oropalo vsake moči in volje do borbe proti revščini.

Spoznal je, da izzivu ne bo kos sam, zato je skupaj z nekdanjimi sodelavci in študenti iz malgaške prestolnice ustanovil humanitarno združenje Akamasoa, kar pomeni »Dobri prijatelji«. Leta 1990 je bilo združe-

Imre Jerebic, generalni tajnik Slovenske karitas: *»Prav je, da smo v evropskem letu državljanstva pozorni na naše velike človekoljube, kot je Pedro Opeka. ki znajo poskrbeti za tisoče najbolj ubogih in se pri tem boriti za tri njihove najbolj osnovne potrebe: šolanje, delo in zdravstvo.«*

nje uradno priznано pred državo. V ekstremno težkih okoliščinah jim je uspelo razviti inovativen in neverjetno učinkovit sistem socialnega vključevanja, ki temelji na človeškem dostojanstvu, vrednotah in pristnih medčloveških odnosih. V okolici glavnega mesta so zgradili 17 vasi, v katerih prebiva več kot 3.000 družin, in 2.000 hiš iz opeke, zaposlili so kar 3.600 ljudi. Na tem območju so vzpostavili 4 osnovne in srednje šole ter celo višješolsko institucijo za usposabljanje pedagoških delavcev, 5 vrtcev, 6 lekarn in urejeno infrastrukturo. Začeli so iz nič in vrnili upanje tisočim.

Pedro verjame, da najrevnejši, ljudje, ki so bili oropani vsega, ne morejo vzpostaviti pozitivne samopodobe in ponovno pridobiti dostojanstva, ki jim kot človeškim bitjem pripada, če ne prevzamejo odgovornosti za svoja življenja. Zato se morajo družine, ki bivajo v vaseh združenja Akamasoa, zavezati, da bodo vsak dan opravljale delo, ki jim je bilo dodeljeno, in pošiljale svoje otroke v šolo. Pedro verjame tudi, da zgolj razdeljevanje materialne pomoči ni dovolj za

Foto: <http://i1.squidoo.com>

učinkovit spopad z revščino. Malgašem zato pomaga pri oblikovanju delovnih navad, iskanju dela in izobraževanju – tako jih usposobi za dostojno samostojno življenje in jim, kar je najpomembnejše, ponovno vzbudi občutek dostojanstva in lastne vrednosti.

Pedro Opeka s svojim življenjem in delom predstavlja izjemno pomemben zgled, kako lahko civilna družba z delovanjem na področju socialnega vključevanja spreminja svet, in tako pomemben vzor delovanja za nevladne organizacije, hkrati pa dokaz o pomembnosti nevladnega sektorja v družbi. Njegovo kandidaturo za Nobelovo nagrado za mir lahko podprete na: <http://www.vkljucen.si/razpisi-in-obvestila/47-pedro-opeka-za-nobelovo-nagrado-za-mir>. •

ROMANJE NA SVETO GORO V ZNAMENJE SOLIDARNOSTI

Matej Kobal

V nedeljo 10. marca, je bil v sklopu akcije »40 dni brez alkohola« križev pot na Sveto Goro. Kljub dežju se je na Prevalu zbralo veliko ljudi, ki so se v molitvi in premišljevanju vzpenjali po hribu vse do bazilike Marijinega vnebovzeta na Sveti Gori. Postno romanje se je zaključilo s sveto mašo, ki jo je ob somaševanju gvardijana p. Bogdana Knavsca in navzočnosti diakona, generalnega tajnika Slovenske karitas Imreta Jerebica, daroval ravnatelj Škofijske karitas Koper Matej Kobal. Skozi celotno bogoslužje se je prepletala prilika o izgubljenem sinu, ki se vrača v očetovo hišo.

V evangeliju, priliki o izgubljenem sinu, nam Jezus spregovori o mladeniču, ki ima dobrega očeta. Očeta, ki daje svojemu sinu vse, vključno s svobodo. In sin je to svobodo zlorabil, svojega očeta je osramotil, še več kot to, strl mu je srce. Samega sebe je verjetno imel

Naložba v vašo prihodnost
OPERACIJO DELNO FINANCIRA EVROPSKA UNIJA
Evropski socialni sklad

vkljucen.si

za pogumnega upornika, ki se v patriarhalni družbi upa postaviti po robu svojemu očetu, vendar ne pomisli, da bodo imela njegova dejanja tudi posledice. Ne posledic, ki bi si jih želel in mu jih privoščil njegov oče, ne gre za nikakršno tovrstno kazen. Kazen je naravna posledica sinove izbire, njegove odločitve. Ko sem se nekoč pogovarjal z nekom, ki je storil težko dejanje, o tem, kako sedaj gleda na svoje življenje in na posledice odločitve, ki jo je storil, je rekel samo: ne moreš teči po dežju in ne biti moker. Povedal je vse. Sin z današnjega evangelija je to resničnost v polnosti okusil na svoji koži. Najprej je bilo lušno, ko pa je padel na dno, se je megla razkadila. Spoznal je vso svojo bedo, pa tudi težo tega, kar je storil. Vse posledice so se mu pokazale kot na dlani. Ostal je brez očeta, ne ker ga

je tudi danes odprta ta možnost in priložnost. Zbrali smo se, da bi svoje misli posebej posvetili enemu samemu grehu, imenovanem zloraba alkohola. Povabim vas, da ponovno preletimo priliko o izgubljenem sinu. Postavite se v različne vloge. Ste jih preživeli? Izgubljeni sin, dobri oče, starejši brat, bolj ali manj prizadet opazovalec, spremljevalec? Se prepoznate v kakšni teh vlog? Morda celo v več od njih? Med vami so nekateri, ki s tem podoživijo svojo osebno zgodbo. Treba jo je začeti, ne na začetku, saj pri tem vsak zamahne z roko, saj meni se ne more zgoditi nič slabega. Saj jaz sem močnejši, pametnejši, poznam mero, vem, kaj nesem. Zgodbo je treba začeti na dnu, v svinjaku. Ko me drugi v skrbi za moje zdravje opozarjajo, ko so v družini na dnevnem redu prepiri, jok, grožnje. Ko se razkadi megla in spoznam, da imam težavo. Koliko jih je, ki si na tem mestu zatiskajo oči pred resnico, pa se smilijo samemu sebi, pa iščejo krivce, pa varajo samega sebe, kako se bodo že sami pobrali in izkopali iz »zosa«. Izgubljeni sin je izbral edino pot – vrnitev k očetu, priznanje: grešil sem. Na poti povratka k Očetu je seveda mesto za pogled v preteklost. Kje se je vse začelo, kje je moj greh, kje se je greh storitve končal, ker se je končala moja svobodna volja in ga je zamenjal greh opustitve, ker se nisem napotil k očetu? In končno očetov objem. Smisel, sreča, ljubezen, ki se z očeta širi na domače, ljubljene, ki sem jih zapustil, ko sem pokazal hrbet dobremu očetu. Se kdo prepozna v tej zgodbi? Saj najde tudi starejšega brata in še kakšno drugo nianso. A to je edina pot rešitve. Pot, ki ni pot bega, ki ni pot praznega samoobtoževanja, ampak pot k dobremu očetu. Ogromno jih je to pot že prehodilo ali so na njej. Veliko je takih, ki so na dnu, pa se izmikajo, nočejo resnici pogledati v obraz. So tudi taki, ki ne vedo, kam, morda so pozabili na dobrega očeta, jim ga je kdo zastrl. Danes smo tu zaradi vseh. Da se vsi zavemo ljubezni, ki jo ima oče do nas. Da se zavemo, kako daleč smo od njegove ljubezni, in se vrnemo v njegov objem. Da tistim, ki so na dnu ali potujejo proti njemu, pokažemo ogledalo – jim jasno povemo, kje so oz. kam gredo, in seveda, da jim pokažemo pot k odrešenju in jih na tej poti tudi spremljamo. In da tistim mladeničem in mladenkam, včasih polnim sebe, prepričanim, da bodo sklatili zvezde z neba, pokažemo, kje je pravo junaštvo. Da ni v tem, da uporabiš in zlorabiš vso svobodo, ki jo imaš; da ni v tem, da ti nihče nič ne more, ampak je v tem, da ostaneš na pravi poti oz. da se, če slučajno skreneš, vrneš nanjo.

Dragi prijatelji, ni naključno izbrano geslo letošnjih 40 dni brez alkohola. Bodimo zgled. Pokažimo pravo pot in naj bo naše današnje srečanje drobno pričevanje, naj nam pomaga, da bi vedno bolj postajali zgled, kako živeti polno, srečno, odrešeno življenje, življenje, ki ne potrebuje nadomestka v steklenici ali kemiji. •

40 dni
brez
alkohola

oče ne bi maral, ampak ker ga je sam zapustil. Ostal je brez vsega, brez dostojanstva, brez človeka vrednega življenja. In če se je prej imel za pogumnega, pa je sedaj storil resnično pogumno stvar. Ni obupoval, ni zvrčal krivde na očeta, ker mu je dal, kar je zahteval, na prijatelje, ker so ga prevarali in mu slikali lažno sladko življenje, ki ga prinese uživanje, ni se izgovarjal na okoliščine, ampak je priznal: grešil sem. Dobesedno tako je rekel: »Oče, grešil sem zoper nebesa in pred teboj; nisem več vreden, da bi se imenoval tvoj sin.« Grešil sem. To izrečemo pri večerni molitvi, pa na začetku svete maše, ko izpovedujemo, da smo grešili v mislih, besedah in dejanjih, v svojih delih in opustitvah. Smo v postnem času, ko se še posebej zavedamo svoje grešnosti in se pripravljamo, da bi v zakramentu sprave stopili pred dobrega očeta in mu rekli »Oče, grešil sem zoper nebesa in pred teboj«. Danes pa smo se zbrali na spokornem srečanju, vendar ne z mislijo in neposredno pripravo na sveto spoved, čeprav

celje

ŽIVLJENJE IN DELO KARITAS V CELJSKI ŠKOFIJI V LETU 2012

Matej Pirnat

12

Škofijska karitas Celje (ŠKC) je krščanska humanitarna organizacija, katere delo in poslanstvo temeljita na naslednjih izhodiščih:

- ŠKC svoje poslanstvo opravlja v edinosti s celjskim škofom in v pastoralnih okvirih Škofije Celje;
- ŠKC je v službi človeka in vedno in povsod zagovarja in brani njegovo dostojanstvo;
- sodelavci Karitas spoštujejo in ščitijo osebne podatke in varujejo identiteto prosilcev;
- težišči delovanja Karitas sta odkrivanje nepokritih stisk in pomoč ubogim;

- osnovi delovanja ŠKC sta mrežno povezovanje in sodelovanje, katerih temelj je mreža dejavnih in močnih župnijskih Karitas (ŽK);
- temeljni način delovanja ŽK je prostovoljno delo;
- ŠKC spodbuja prostovoljstvo in skrbi za redno in trajno duhovno in strokovno rast sodelavcev;
- sodelavci Karitas sodelujejo z drugimi sorodnimi ustanovami in vsemi ljudmi dobre volje;
- poslovanje Karitas je nepridobitno, pregledno in v skladu z zahtevami pravičnosti in poštenosti.

V letu 2012 smo se skupaj s 1.137 sodelavkami in sodelavci v 73 župnijah celjske škofije trudili po svojih najboljših močeh pomagati vsem ubogim med nami. Družinam in posameznikom, otrokom, dijakom in študentom, starejšim, bolnim, invalidom in onemoglim ter tujcem in migrantom smo poskušali lajšati stiske celostno. Vsako prošnjo in klic na pomoč smo obravnavali individualno in iskali najbolj ustrezne rešitve za odpravo oz. omilitev stisk. Posebno skrb smo tudi v letu 2012 namenili delavcem in njihovim družinam, ki so neredno prejemale osebne dohodke in izgubili zaposlitev. Pomagali smo kar 11 takšnim podjetjem, nekaterim tudi večkrat. Kot

minula leta smo pri prošnjah na pomoč beležili največji porast pri starejših, ki s pokojnino ne morejo poravnati vseh življenjskih stroškov, in posameznikov, osebah, ki živijo same, so prejemniki pravic iz javnih sredstev in imajo mnogokrat zdravstvene težave.

Med dejavnostmi v letu 2012 moramo posebej izpostaviti:

- hitro prvo pomoč tistim, ki so ostali brez rednih osebnih dohodkov – 11 podjetij, 1.279 paketov,
- letovanja socialno šibkih družin, otrok in starejših ter izlet na morje za družine – več kot 150 oseb,
- akcijo Otroci nas potrebujejo in delitev šolskih potrebščin – pomagali smo 2.228 otrokom,
- skupaj smo zbrali, kupili ali pridobili in razdelili 538.000 kg živil, pomagali 6.759 gospodinjstvom,
- brezplačno delitev kruha v mestu Celju in Trbovljah – razdelili smo 19.200 kg kruha,
 - brezplačno izposojevalnico medicinsko-tehničnih pripomočkov – 128 izposoj,
 - obiske novorojenčkov in program Nasmeh upanju – vključenih 88 družin,
 - pomoč pri plačilu položnic – obravnavali 1.452 prošenj in namenili 89.906,98 EUR sredstev,
 - hitra pomoč ob poplavah – sodelovalo 13 ŽK, pomagali 1.586 osebam,
 - redne oblike nematerialne pomoči – svetovanja, stičišče generacij, redna srečanja, usposabljanja,
 - pomoč »urbanim brezdomcem« – 21 oseb ima pri nas zakonsko stalno bivališče, krizna namestitvev.

Seveda pa v gornjih številkah ni zajeto vse. Morali bi jim dodati še podarjeni čas in številne prevožene in prehojene kilometre, ki se nikjer ne zapisujejo in ne obračunavajo, saj so kilometri do ljudi in ure, ki teko za druge. In ravno to je največja vrednost in dodana vrednost Karitas: da imamo veliko ljudi, ki so ljudje za druge. Naša glavna naloga ostaja, da v duhu evangelija – bodisi prilično bodisi neprilično – oznanjamo resnično svobodo človeka, ki je v tem, da se pustimo privezati z vrvicami ljubezni, ki so dolge toliko, kolikor je od nas oddaljen naš bližnji. V tem je naše upanje, naše poslanstvo in naše odrešenje.

Česar nismo ovrednotili s številkami, naj vključimo v iskreno zahvalo vsem za vsak dober dar. In hvala za zaupanje. Obenem prosimo odpuščanja vse, ki smo jim zaradi svoje človeške omejenosti nehote storili krivico.

Vsem, ki jih pesti stiska in so mnogokrat na robu obupa, obljubljam spremljanje in podporo tudi vnaprej. •

koper

LETO VERE IN KARITAS

Jožica Ličen

V soboto, 2. marca, je bil v Vipavi Občni zbor Škofijske karitas Koper, ki se ga je udeležilo 120 sodelavcev Karitas.

Začeli smo s sveto mašo v župnijski cerkvi sv. Štefana v Vipavi, ki jo je ob somaševanju ravnatelja Škofijske karitas Mateja Kobala in drugih duhovnikov daroval upokojeni koprski škof Metod Pirih. V pridigi se je sodelavcem Karitas zahvalil za vse, kar so naredili za ljudi v stiski, obenem je nagovor navezal na priliko o izgubljenem sinu tako, da se vprašamo, ali se ob našem karitativnem delu vidimo v podobi nebeškega Očeta, ki je doberhoten, plemenit, usmiljen, pa tudi pravičen do obeh sinov in do drugih ljudi.

Po maši smo se preselili v Škofijsko gimnazijo. V statutarnem delu je ravnatelj ŠK Matej Kobal predstavil opravljeno delo v letu 2012. Računovodkinja Mili Boltar je predstavila finančno poročilo, Jožica Ličen delo OK, DK, ŽK, Milena Brumat pa delovanje Zavoda karitas Samarijan. Po pripombah in pojasnilih je bilo poročilo z večino glasov sprejeto. Sprejeli smo tudi program dela za naprej. Vsi podatki so zbrani v zborniku, ki obsega kar 140 strani, zato le nekaj števil, ki kažejo naš odziv na različne obraze stisk.

V koprski škofiji je Karitas organizirana v 166 župnijah, Župnijske karitas se združujejo v tri Območne in pet Dekanijskih karitas. Imamo 13 centrov Karitas, kje sodelavci nudijo ljudem osnovne informacije in konkretno pomoč, ter 4 domove, kjer se izvajajo specifični programi.

Zaposleni so le štirje sodelavci za polni in eden za polovični delovni čas, tako da večina dela sloini na 1.125 stalnih in 1.169 občasnih prostovoljcih. Ti so v letu 2012 opravili 107.030 ur prostovoljnega dela. Če bi te ure preračunali po normativih, ki jih določa Zakon o prostovoljstvu, bi dobili znesek 1.049.004 EUR.

Zaradi vse večjih gmotnih stisk ljudi, ki so ostali brez dela ali imajo prenizke dohodke za vsakdanje potrebe, so za leto 2012 podatki na področju materialne pomoči naslednji:

- Pomoč v hrani je prejelo 3.580 družin in 1.456 posameznikov.
- Pripravljenih je bilo 18.681 paketov, skupna teža pomoči je 428.295 kg/l.
- **Finančna pomoč** pri plačilu računov družinam in posameznikom je znašala 84.467 EUR.
- **Pomoč s šolskimi potrebščinami in bone za nakup potrebščin** je prejelo 1.188 družin za 2.212 šolarjev. Dodano vrednost pri pomoči otrokom predstavlja še Posvojitev na razdaljo.
- **Laično svetovanje:** Ob konkretni pomoči družinam in posameznikom je vedno prisoten pogovor z načrtom pomoči in spremljanjem; poleg tega je bilo zabeleženih še 3.341 laičnih svetovanj.

- **Pomoč ostarelim, bolnim, osamljenim** se je v glavnem dogajala v Župnijskih karitas in je po zbranih podatkih dosegla 11.027 starejših in bolnih. Poleg medgeneracijskih skupin se je različnih srečanj udeležilo 3.145 starejši, bolnih in invalidov.

Pri specifičnih programih kaže izpostaviti:

- letovanja, tabore in počitniške dejavnosti otrok, družin, mladih in starejših;
- preventivni program Popoldan na Cesti je namenjen otrokom in mladim, deluje na štirih lokacijah in je vključeval 111 otrok;
- pomoč brezdomcem se je izvajala v Dnevnom centru Karitas v Bertokih, kjer je pomoč prejelo 85 različnih oseb;
- Vrtnica – socialna rehabilitacija oseb s težavami zaradi zasvojenosti z alkoholom se je izvajala v Bertokih in dveh stanovanjskih skupnostih; vanjo je bilo vključenih 62 oseb;
- materinski dom v Solkanu in na Cesti je nudil pomoč 24 ženskam in 18 otrokom;
- v varni hiši je dobilo zavetje 8 žensk in 7 otrok;
- na področju medgeneracijskih dejavnosti delujejo štirje medgeneracijski centri in več samopomočnih skupin s 553 uporabniki.

Srečanje je zaključil dr. Primož Krečič s predavanjem Leto vere in Karitas. Ob prilikah o Nikodemu, Samarijanki in kraljevem uradniku smo razmišljali o različnih ljudeh, ki nekoč in danes različno živijo svojo vero. Zato je karitativno delo lahko milost, ki pomaga ljudem na poti iskanja Boga.

V zborniku so objavljene tudi različne zgodbe, toda dobra dela in darovi dobrotnikov so zapisana nekje drugje, zato Bogu hvala, da smo smeli dajati in delati to, kar smo. Prepričana pa sem, da je naš zbornik verodostojna priloga Slovenskemu pastoralnemu načrtu z naslovom »Pridite in poglejte«, kajti je kaj videti. •

POGOVOR O UMETNOSTI IN DOBRODELNOSTI V TRSTU

14

Jožica Ličen

V postnem času je v Peterlinovi dvorani že vrsto let razstava Umetniki za Karitas. Letos smo se odločili, da obiskovalcem in članom Slovenskih krščanskih izobražencev v Trstu predstavimo pomen umetnosti in dobrodelnosti v Cerkvi in družbi. Okroglo mizo je vodil publicist, pesnik in urednik Novega glasa Jurij Paljk. O smislu kolonije s strokovnega vidika je govorila umetnostna zgodovinarica Anamarija Stibilj Šajn, pomen

umetnosti za sodobnega človeka in pismo umetnikom, ki ga je napisal bl. Janez Pavel II., je predstavila akademska slikarka Mira Ličen Krmpotič. Tržačanka Vesna Benedetič, ilustratorica in udeleženka tokratne kolonije, je spregovorila o občutkih umetnika, ki za druge daruje svoj talent in svoj čas. Sama sem predstavila nekatere programe Karitas s poudarkom, da je prav vsak človek povabljen delati dobro. V temperamentno vodenem pogovoru so se odpirala številna vprašanja tako s področja umetnosti kot tudi s področja karitativne dejavnosti. Lahko rečem, da je zanimivo prisluhniti ljudem, ki karitativno dejavnost vidijo tudi drugače kot mi, ki smo vsakodnevno vpeti vanjo; njihovo mnenje je dragoceno in marsikaj vredno upoštevanja. •

DUHOVNA OBNOVA V VIPAVSKEM KRIŽU

Jožica Ličen

Postni čas in duhovna obnova v Vipavskem Križu je za sodelavce Karitas priprava na Veliko noč. Tudi tokrat smo se zbrali v kapucinskem samostanu v Vi-

pavskem Križu, kamor prihajamo že vrsto let. Začeli smo s sveto mašo v samostanski cerkvi, v kateri je za pridigo br. Blacid izbral besede iz homilije papeža Frančiška. V meditaciji pod naslovom Jezus v trpečem človeku smo razmišljali o poslednji sodbi ter cerkvenih očetih in svetnikov, ki so se še posebej odlikovali v ljubezni do bližnjega in pričevanju Boga med ljudmi. Prav zato se ne smemo ustaviti samo pri telesnih delih usmiljenja, marveč moramo v naše delo vnašati duhovna dela usmiljenja, predvsem pa si prizadevati, da v vsakem, prav vsakem človeku vidimo Jezusa. V pogovoru je bilo izpostavljenih veliko izkušenj, kjer je to težko in za kar je potrebna osebna vera in molitev k Svetemu Duhu. •

Ijubiljana

KOROŠKA SE NAM JE PRIKUPILA

Albina Krek

Od 22. februarja do 1. marca 2013 je potekal sedemnajsti zimski tabor slepih in slabovidnih Slovenije. V prijaznem domu duhovnih vaj na Homcu pri Slovenj Gradcu se nas je skupaj z našimi zvestimi spremljevalci zbralo 33, vključno z našo mamo Mileno, pri kateri je že navsezgodaj dišalo po sveže pečenem kruhu in drugih dobrotah.

Dneve tabora nam je polepšalo več imenitnih gostov. Zakonca Danica in Janez, zobozdravnica in kirurg ter dolgoletni vodja kirurškega oddelka v bolnišnici, sta nam spregovorila o svoji družini, v kateri je bil prostor tudi za rejenca, o sodelovanju v pripravi mladih na zakonsko in družinsko življenje, o pomenu poslušanja tudi v najtežjih trenutkih, o delu pri gorski reševalni službi itd. Njuno življenje je prepleteno z molitvijo, vero in zaupanjem v Boga.

Zakonca Berta in Franc sta nam z ljubeznijo pripovedovala o dopolnilnem delu na kmetiji. Mož nam je predstavil izdelovanje »šintlov« iz smrekovega lesa, ki

so trpežna in zanimiva strešna kritina. Pokazal nam je tudi izredno lepo izdelano ptičjo hišico, pokrito z omenjenimi šintli. Prevzela nas je življenjska zgodba gospe Berte, njena vera, velika ljubezen do zemlje, do rožic in naroda in tudi lično izdelani šopki iz skrbno nabrana in posušenega cvetja.

Eno dopoldne nam je duhovnik Leopold spregovoril o letu vere in milostih postnega časa, o pomenu spovedi, redne molitve, zakramentov in

zakramentalov in tudi o tem, kako se je zdravil zaradi alkoholizma. Dotaknila se nas je njegova iskrenost in odprtost.

Z veseljem smo prisluhnili zdravniku Juriju, ki je bil član koroške odprave julija lani na 8.051 metrov visoki Broad Peak v Himalaji na meji med Pakistanom in Kitajsko. V sliki, besedi in glasbi nam je predstavil to izredno naporno odpravo in nam nazorno pojasnil način prilagajanja na vse redkejši zrak. Peterica od sedmih je osvojila vrh in sam je na vrhu ganjen pokleknil in se Bogu zahvalil za to veliko milost.

Tudi Adi Smolar je s svojo kitaro in mlado psičko prinesel med nas veliko veselja. Pri marsikateri pesmi smo sproščeno prepevali z njim. Zapomnili smo si tole misel: »Ko gre vse narobe, ko se podira svet, takrat je zares dobro ob sebi prijatelja imet.«

Med nas je prišel tudi Jože Kern, generalni tajnik Škofijske karitas Ljubljana.

Predzadnji večer so čudovito popestrila dekleta vokalne skupine Vocabella pod vodstvom Petre, študentke tiflopedagogike, ki je bila ves teden tudi naša spremljevalka.

Opravili smo tudi nekaj zelo zanimivih obiskov. V vrtnariji Jehart smo bili par ur obdani s tisoči in tisoči prelepih lončnic in seznanjeni z vsem delom, ki je potrebno, da iz semen in sadik zrastejo bogate in raznobavne rastline. Videli smo, da se gospa Natalija res z

vso ljubeznijo posveča svojemu delu in da je ljubezen navdih mnogih inovacij.

V nedeljo smo se pridružili domačinom pri sveti maši v cerkvi sv. Martina in prisluhnili evangelijski pripovedi o spremenjenju na gori. Najbolj pa se me je dotaknila misel gospoda župnika, naj kristjani ne bomo mrkih obrazov, saj nas takih Gospod gotovo ni vesel.

Odpeljali smo se tudi v župnijo Šentilj pod Turjakom. Župnik Tine nam je predstavil svojo župnijo, v kateri uresničuje načelo »zdrav duh v zdravem telesu« in dušnopastirsko delo uspešno povezuje s športom in z ljubeznijo do gora; trdno zaupa v Gospoda in izkuša njegovo pomoč. Srečanje z njim smo zaključili v kapeli s premišljevanjem križevega pota.

Veseli smo bili sprehodov po zasneženi pokrajini in se tudi kepali, predzadnji dan pa smo se razgibali še v termah Topolšica.

Dneve smo začenjali s prošnjo za Božji blagoslov in s telovadbo. Imeli smo še delavnico o poslušanju, kaj pomeni biti slišan, in se pogovarjali o tem, naj bi se odpovedali besedam, ki ranijo, in uporabljali besede, ki dvigajo, ter se odpovedali nezadovoljstvu in ga zamenjali s hvaležnostjo. Naš Jure je zelo dobro izpeljal glasbeno delavnico in nam predstavil lastno glasbeno ustvarjanje ter ljubiteljsko delo kot DJ.

Prebrali smo knjigo »Črn metulj v očeh«, v kateri je Goran živo opisal svoje doživljanje ob izgubi vida. Večkrat smo tudi zapeli ob spremljavi harmonike in melodike.

En večer nas je zelo navdušil kviz z vprašanji za sprostitev, z raznimi družabnimi igrami, v katerih je bilo potrebno sodelovanje članov vsake ekipe, in z vprašanji o domovini Sloveniji, kjer je bila pomembna tudi hitrost.

Vse nam je dano samo za določen čas in tudi zimski tabor je naenkrat minil. Hvaležni smo za mnoge lepe stvari, za vse ljudi, ki smo se z njimi srečali in so nam kakorkoli pomagali, za naše vrle spremljevalce, za našo mamo Mileno, še posebej pa za Marjetko in Primoža ter Škofijsko karitas Ljubljana, ki so tabor organizirali. •

TELESNA AKTIVNOST ZA ŽENSKE

Martina Jurjevec,
fizioterapevtka

Redna organizirana vadba je pomembna za ohranjanje telesnega in duševnega stanja. Cilj redne telesne aktivnosti oz. telovadbe je ohraniti gibljivost sklepov, mišične moči, zmanjšati tveganje za padce in poškodbe, ki predstavljajo enih glavnih težav v tretjem življenjskem obdobju. Prav tako redna vadba prepreči težave glede osteoporoze, posebno pri ženskah.

Ura vadbe je vedno sestavljena iz sklopa vaj za ogrevanje in ohranjanje splošne telesne kondicije in zajema vse mišične skupine vratu, trupa, rok in nog. Vaditi se začne stoje in nadaljuje na blazinah, boku, hrbtu in trebuhu. Vključene so vaje za stabilizacijo hrbtenice in medenice ter vaje za mišice medeničnega dna. Prav tako so pomembne tudi vaje za ravnotežje s ciljem povečati ravnotežno zahtevnost v vsakdanjih okoliščinah.

Zanimanje žensk za tovrstno aktivnost je precejšnje. Organizirana je redna tedenska vadba za ženske po 50. letu v okviru Karitas. Že 5 let poteka telovadba v župniji Janeza Krznika v Preski pri Medvodah, ob torkih po večerni maši. Tretje leto pa vadimo tudi v župniji sv. Jožefa na Viru pri Domžalah, ob četrtnih, prav tako zvečer po maši.

V teh letih ugotavljam velik rezultat redne telesne aktivnosti v smislu ohranitve telesne kondicije, mišične moči, gibljivosti in zmanjšanja bolečin v križu. •

maribor

LUČ VERE – »LJUBEZEN IZVIRA IZ ČISTEGA SRCA, DOBRE VESTI IN ISKRENE VERE« (prim. 1 Tim 1,5)

Branko Maček

Kakor vsako leto smo se tudi letos sodelavci Karitas in gostje zbrali v mariborski stolnici ob nadškofu in metropolitu dr. Marjanu Turnšku, da smo Bogu rekli hvala in prosili za blagoslov, ki ga potrebujemo za nadaljnje delo. Toda tja nismo prišli, da bi se hvalili kot farizeji, temveč da smo v ponižnosti kot cestninar prosili, naj nas Bog varuje farizejstva ter blagoslavlja cestnarja pri našem delu. Ob teh dveh možeh človek namreč ugotavlja, da kakorkoli

se že vidimo, je eno gotovo: Bog nas vidi take, kakršni smo v resnici. Vidi dobre lastnosti in tiste, ki jim je treba posvečati pozornost. Vidi stvari, ki so zakopane tako globoko, da jih ne opazimo. Vendar nas ima kljub temu še vedno rad. Zato je prav, da se nam ta resnica usede v srce: Bog nas ljubi take, kakršni smo. Še več, vidi vse naše možnosti. Ve, kakšni bomo, ko bomo popolnoma izklesani po Jezusovi podobi – taki, kakršne nas je ustvaril. Zato je prav, da poskušamo gledati nase z očmi našega Zveličarja. Takrat bomo lahko prejeli še več njegove milosti in usmiljenja. Pogum za vse to prejemamo tudi na naših Plenumih.

Plenumsko srečanje sodelavcev in prostovoljcev Karitas mariborske nadškofije smo po sveti maši nadaljevali v Slomškovi dvorani s pregledom, poročilom, načrtovanjem in medsebojno izmenjavo.

Letos smo bili še na prav poseben način povabljeni k poglobitvi osebne vere in branju – premišljevanju krovnega dokumenta Slovenskega pastoralnega načrta Pridi in poglej ter motu proprija papeža Benedikta XVI., ki je namenjen prav karitativni dejavnosti.

Zahvalili smo se vsem darovalcem in dobrotnikom, sofinancerjem, ki podpirajo karitativno delovanje v naši nadškofiji, zahvala je bila namenjena tudi vsem sodelavcem in prostovoljcem Karitas, ki pomagajo z dejavno ljubeznijo uresničevati poslanstvo Karitas, poslanstvo pomoči najbolj ubogim med nami.

Naj nas v prihodnje povezuje luč vere, da bi čistega srca v dobri vesti pomagali vsem na pravi način z iskreno vero, tudi s premišljevanjem tega, kar nam je zapisal gospod nadškof.

»Ljubezen izvira iz čistega srca, dobre vesti in iskrene vere (prim. 1 Tim 1,5). Karitas prihaja iz čistega srca, mirne vesti in nehlinjene vere,« – tako nas nagovarja v uvodu msgr. dr. Marjan Turnšek, nadškof metropolit.

V plenumski knjigi so zajete posamezne stopinje teh poti kot sledi Božje ljubezni – Karitas preteklega leta. Na žalost je iz poročil zaznati, da so se potrebe

po pomoči in torej stiske ljudi večale. Na veselje pa lahko razberemo tudi, da je stiskam sledila tudi ljubezen prostovoljcev, sodelavcev in darovalcev na vseh nivojih delovanja Karitas.

V letu 2012 se z veseljem zahvaljujem dobremu Bogu za vse milosti, ki smo jih bili deležni, še posebej za čisto srce, mirno vest in nehlinjeno vero! Saj smo tako mogli biti dobri služabniki. Nato pa izrekam priznanje in zahvalo vsem župnikom, voditeljem in sodelavcem ter prostovoljcem in dobrotnikom župnijskih in dekanijskih Karitas; pa tudi predsedniku, generalnemu tajniku in vsem sodelavcem, voditeljem posameznih socialnih in dobrotelnih ustanov ter številnim prostovoljcem v mnogih programih in ustanovah Nadškofijske karitas Maribor! Hvaležen pa sem tudi vsem, ki so pripomogli k tvornemu sodelovanju z drugimi (nad)škofijskimi Karitas ter Slovensko karitas.

Ko s hvaležnim pogledom in mirno vestjo zajemam karitativno delovanje mariborske nadškofije za nazaj, z upajočim pogledom čistega srca kličem Božji blagoslov na leto, ki ga že živimo v znamenju iskanja načinov za poglobljanje osebne nehlinjene vere in zato tudi ljubezni do Boga in do bližnjih, še zlasti najbolj potrebnih, ubogih, ki morajo ostati prednostna izbira tudi naše krajevne Cerkve. Bog daj, da bi tudi v tekočem letu izpolnili Božji načrt v vsej ponižnosti in krotkosti.

NŠKM deluje na področju humanitarne in področju socialno-varstvene dejavnosti. Prvenstvena naloga NŠKM je, da krepí humanitarno socialno dejavnost na vseh področjih delovanja, predvsem na ravni župnijskih Karitas. Na posameznika gledamo celostno, brez zadržkov, predvsem pa z veliko mero spoštovanja.

Socialnovarstvene dejavnosti NŠKM, za katere je pridobila koncesijo in v katere je skupaj vključeneh preko 270 oseb, se izvajajo v domu starejših sv. Lenart ter v okviru Zavoda Čebela, ki z namenom varstva starejših vključuje Dom sv. Eme v Šentjanžu pri Dravogradu in Dom Velika Polana ter varstvo oseb z motnjo v duševnem in telesnem razvoju v Staršah in Slovenskih Konjicah.

Zelo pomembno je delo NŠKM – najvažnejše pa je delo sodelavcev župnijskih Karitas. Zelo pomembno je, da Karitas v mariborski nadškofiji združuje 1.331 prostovoljcev, od tega je 869 rednih prostovoljcev, 427 občasnih. V letu 2012 se je Karitas pridružilo 97 novih prostovoljcev. V letu 2012 so skupaj opravili cca 93.033 ur prostovoljnega dela. V razdeljevanju hrane EU je sodelovalo 67 ŽK. ŽK družinam in posameznikom najpogosteje pomagajo s hrano in higienskimi potrebščinami (12.644), sledi pomoč ob večjih naravnih oz. elementarnih nesrečah, pomoč v informiranju, invalidskih pripomočnikih in pomoč v plačilu položnic oz. računov (565).

ŽK otrokom pomagajo s pomočjo družinam, posebej pa še s šolskimi potrebščinami (1.965), preventivnimi delavnicami, obdarovanji (4.574), plačilom šolske prehrane (255), omogočanjem šole v naravi in letovanj (tabori), s prevozi dijakov oz. plačilom dijaškega doma, s pomočjo ob večjih nesrečah in stiskah, z obiskom bolnih otrok, z učno pomočjo ter z drugimi oblikami pomoči.

ŽK so starejšim pomagale s hrano in higienskimi potrebščinami (2.361), plačilom položnic (67), rednimi oz. priložnostnimi obiski (2.599), družabnimi srečanji (2.760), z romanji in izleti (762), pogovorom, svetovanjem in skupinami za starejše. Ostala pomoč starejšim se je nanašala na pomoč v obliki invalidskih pripomočkov, pomoč ob večjih nesrečah in stiskah, pomoč v gospodinjstvu ...

V letu 2012 je bilo razdeljene pomoči kar za 952.595,57 €. K temu znesku je treba prišteti še zbrano in razdeljeno pomoč v materialu, ki je ocenjena na 596.895,20 €.

Celotno vsebinsko in finančno poročilo NŠKM je predstavljeno v Plenumski knjigi 2013 na spletnih straneh.

Plenum so popestrili Sara z violino in Samo s kitaro ter Svečinski ljudski pevci in godci. Zelo živo je bilo tudi delo po skupinah. Če vas zanima, kaj in kako je bilo v Mariboru, ste lepo povabljeni na spletno stran. Hvala vsem sodelavcem in Bogu, da nas spremlja in blagoslavlja naše delo. •

murska sobota

ŠKOFIJSKA KARITAS MURSKA SOBOTA V LETU 2012

Jožef Kociper

V leto 2012 smo vstopili z veliko previdnostjo, kajti takrat je začel veljati nov Zakon o socialnem varstvu. Njegova rentgenska sposobnost je razgalila marsikatero družino v stiski. Največ krivic je bilo narejenih prav zaradi neurejenih podatkov v državnih zbirkah, npr. če je družina v državni zbirki imela nepremičnino, večjo od 13.780 €, ki ni bila njena, je izgubila socialno pomoč. Nov zakon je prav tako »kaznoval« družine, ki so imele občasne prihodke, ker jim ni priznal stroškov za te prihodke, npr. romska družina je imela 74 € prihodka ob oddaji starega železa – da pa je lahko zbrala to staro železo, je naredila preko 100 km prevoza.

Še večji pritisk pa je v začetku leta na mnogoterih družinah bilo zaprtje javnih del za cela dva meseca.

S skromnimi sredstvi smo poskušali v preteklem letu priti naproti ljudem v stiski, ki so se obrnili na Karitas – kot mnogokrat radi zapišejo, na zadnje upanje.

V soboto, 9. marca 2013, smo v Veržehu imeli šesti Plenum Škofijske karitas Murska Sobota.

Ob deveti uri smo se zbrali v župnijski cerkvi sv. Mihaela pri sveti maši, ki jo je daroval gospod škof msgr. dr. Peter Štumpf ob somaševanju sedmih duhovnikov. Škof nas je v svoji pridigi nagovoril s spodbudami pri iskanju poti med generacijami. Pri sveti maši so sodelovali sodelavci v Karitas iz vseh treh dekanij.

Na dvorišči Marijanuma nas je po sveti maši pričakala dobrodošlica s pecivom, čajem in kavo. Prav posebej so nas posladkale sodelavke iz Ljutomera in Radgone. Srečanje smo nadaljevali v polni dvorani. Kar sto štirideset se nas je odločilo preživeti ta sobotni dan med sodelavci Karitas iz celotne škofije.

V veliko veselje nam je bilo sprejemati pozdrave iz Slovenske karitas od gospoda Matica Podržaja, Škofijske karitas Koper od gospoda ravnatelja Mateja

Kobala, Škofijske karitas Celje od generalnega tajnika Mateja Pirnata, Nadškofijske karitas Maribor od gospoda Andreja Štesla, ki nam je hkrati prinesel pozdrave od Doma Danijela Halasa in iz Novega mesta od gospoda Marjana Dvornika.

Plenum pa je oplemenitil osrednji govornik g. dr. Jožef Smej, škof, ki nas je v dveurnem pričevanju žlahtnil z lepimi medgeneracijskimi odnosi, ki jih živel ob dedku, babici, teti, očetu, materi in drugih. Prav gotovo je škofa zaznamovalo veliko medsebojno spoštovanje med dedkom in babico in teto. Kot sam pravi, morda celo veliko bolj kot starši, ki so ga prav tako imeli zelo radi.

Osrednje sporočilo pričevanja g. škofa me je nagovorilo, **da smo kot sodelavci Karitas poklicani odkrivati to veliko medgeneracijsko bogastvo in si ga razdajati.**

Poročilo o delu in življenju v Škofijski karitas Murska Sobota je predstavil generalni tajnik Jožef Kociper.

Verjamem, da smo udeleženci šestega Plenuma Škofijske karitas Murska Sobota s sabo vzeli veliko količino pozitivne energije, ki nas bo hranila do naslednjega tako bogatega duhovnega srečanja.

Taka srečanja so najboljše poplačilo za mnogokrat težko in utrujajoče delo v dobrotelčnosti. Boug plati, g. škof Jožef Smej! •

novo mesto

OBČNI ZBOR ŽUPNIJSKE KARITAS ŠKOCJAN

M. G.

V petek, 15. 2. 2013, je potekal občni zbor Župnijske karitas Škocjan. Zbrali smo se ob 18. uri pri sveti maši, kje je vse prisotne s čutečo in navdihujočo pridigo nagovoril direktor Škofijske karitas msgr. Igor Luzar. Položil nam je na srce, da poslanstvo Karitas ni le delitev hrane in oblačil. Sodobne oblike

revščine se žal kažejo tudi v obliki najrazličnejših duševnih stisk ljudi (osamljenost, zapuščenost, izguba službe, bolezen, ločitev ...).

Pred nami je izziv, da najdemo nove oblike delovanja in poskusimo lajšati tudi bolečino ranjene duše. Kako zelo lahko pomaga že pristen, osebni stik, iskren pogovor ...

Občni zbor smo s sestankom ob 19. uri nadaljevali v veroučni učilnici.

G. župnik Damjan Štih je prijazno pozdravil vse sodelavce Karitas in goste: g. župana Jožeta Kaplerja, direktorja ŠK msgr. Igorja Luzarja in go. Jožico Mehak. Nedvomno se je vseh prisotnih dotaknila misel, s katero se je navezal na besede matere Terezije, da ni pomembno delati velikih stvari, ampak majhne stvari z veliko ljubezni. Le stvari, ki so narejene s srcem, so zares velike. Iz našega odnosa oz. ljubezni do Boga se lahko rodi ljubezen in pomoč sočloveku.

Tajnica ŽK ga. Jožica Strašek je predstavila poročilo o delu in aktivnosti Župnijske karitas v I. 2012. Sodelavci Karitas so bili zelo aktivni. Ob materinskem dnevu so obiskali na domu vse starejše ženske. Sodelovali so pri postrežbi ob blagoslovu kapele v župnijskem domu ter ob župnijskem dnevu. Dejavno so se udeležili svetopisemskega maratona v mesecu oktobru. Obiskali so župljane v domu starejši v Novem mestu in na Impolci ter zanje pripravili pester kulturni program, h kateremu so pritegnili tudi otroke in mladino. Ob tem so pripravili tudi pogostitev za vse udeležence prireditve. Ob občinskem prazniku so skupaj z Društvom upokojencev in območno enoto Rdečega križa pripravili tradicionalno srečanje »Modrost in izkušnje«. Tako kot že nekaj let doslej so tudi v lanskem letu poskrbeli za hrano na oratoriju, ki se ga je udeležilo preko 100 otrok in blizu 30 animatorjev. Organizirali so romanje v Medžugorje in na Ponikvo, imeli lastno stojnico na Miklavževem sejmu, se udeležili duhovne obnove ter seminarja v Celju. Župljanom so lani prvič ponudili tudi eko svečko in posebne žalne svečke. Ob božiču so obiskali vse starejše in bolne v župnij in jih skromno obdarili.

Skozi vse leto so potrebnim delili hrano in plačali tudi nekaj položnic.

Seveda vsega tega Župnijska karitas ne bi zmogla brez številnih in predvsem zelo zavzetih rednih in občasnih sodelavcev ter brez pomoči in razumevanja celotnega župnijskega občestva ter lokalne skupnosti. Vsem Bog plačaj in se

priporočamo tudi v letošnjem letu.

Predstavljen je bil tudi načrt dela za leto 2013. Ta vključuje vse dejavnosti kot v preteklem letu, mogoče pa zaživi še kakšna nova oblika dela.

G. Stane Povše, organizator izletov, je izrazil željo, da bi ob letošnjem romanju v Medžugorje avtobus v celoti napolnili ljudje iz škocjanske župnije. Romanje bo od 27. do 30. aprila. Lepo vabljeni, da se nam pridružite!

Naš gost, direktor ŠK msgr. Igor Luzar, je izrazil veselje nad našim dobrim sodelovanjem z lokalno skupnostjo, zahvalil se je za naše delo, g. župniku pa za njegovo odprtost in velik občutek za dobrodelnost. Pohvalil je našo noviteto – žalno svečko in nas spodbudil, naj uvedemo še kaj novega. Položil nam je na srce, naj bomo odprti za nova polja delovanja, in navedel tudi nekaj primerov dobre prakse. Npr. v Črnomlju je v okviru Karitas organizirana brezplačna učna pomoč inštruktorjev različnih predmetov. V Ljubljani imajo ambulanto za ljudi brez zdravstvenega zavarovanja. Mogoče bi pri nas lahko zaživela kakšna podobna ali čisto nova ideja. Predstavljena je bila npr. pobuda o oddaji župnijske zemlje za samoskrbo ljudi, ki nimajo svoje zemlje, pa bi radi imeli svoj vrt.

Spregovoril je tudi g. župan Jože Kapler, ki se je zahvalil za naše delo in zgled. Povedal je, da Občina Škocjan namenja nekaj sredstev tudi naši ŽK, vendar so ta sredstva omejena in razdeljena še med ostale humanitarne organizacije.

Po končanem uradnem delu je sledil še sproščen klepet ob prigrizku. Stkalo se je nekaj novih poznanstev. Misli so se poigravale z idejami, kaj vse bi se še dalo organizirati, da bi polepšali in obogatili življenje drug drugemu. Bo katera zaživela? •

Med seboj so govorile: »Kdo nam bo odvalil kamen od vhoda v grob?« Ko pa so se ozrle tja, so videle, da je kamen odvaljen; in bil je zelo velik. (Mr 16,3–4)

Naj bo v teh prazničnih dneh tudi v naših srcih odvaljen kamen, ki nas ovira pri iskanem in poglobljenem pogledu na resničnost življenja.

Naj bo odvaljen kamen našega egoizma in zagledanosti vase, obupa in vdanosti v usodo. Naj spregledamo, da je z vstajenjem Jezusa Kristusa smrt dokončno poražena in da je za vse nas odprta pot v novo življenje.

Vsem prostovoljcem in sodelavcem Karitas voščimo vesele, blagoslovljene praznike Gospodovega vstajenja, ki naj nas napolni z novim pogumom in vedrino.

*QR koda za dostop do
Žarka dobrote na internetni
strani preko sodobnih
spletnih bralnikov.*

ISSN 1581-5528

9 771581 552004